

28 Μαΐου, 1992

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 201/91).

5 *Έννομο Συμφέρον — Αποδοχή — Αποδοχή της διοικητικής πράξης από τον διοικούμενο — Αποτελεί εμπόδιο στην προσβολή της πράξης με προσφυγή, γιατί παύει να υπάρχει το απαραίτητο στοιχείο του εννόμου συμφέροντος.*

10 *Διοικητική Πράξη — Βεβαιωτική — Χαρακτηριστικά — Ταυτότητα οργάνου που εκδίδει τις πράξεις και προσώπου στο οποίο αφορούν — Σύμπτωση αιτιολογίας και διατακτικού — Η βεβαιωτική πράξη δεν υπόκειται στον αναθεωρητικό έλεγχο.*

15 *Ο αιτητής, που με επιστολή του είχε αποδεχθεί ανεπιφύλαχτα διορισμό του στη μόνιμη θέση καθηγητή σωματικής αγωγής, σχολών μέσης εκπαίδευσης, στην μισθολογική κλίμακα Α7, Α8 και Α10, προσέβαλε με την προσφυγή του αυτή την απόφαση των καθ'*
20 ων η αίτηση να απορρίψουν αίτημά του για ένταξη του στις ψηλότερες κλίμακες Α8 και Α10, βάσει του Άρθρου 3 του Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Αναδιάρθρωση Ορισμένων Θέσεων) Νόμου αρ. 120/87, σύμφωνα με το οποίο εκπαιδευτικοί που κατείχαν "θέσιν και πτυχίο ή δίπλωμα πανεπιστημίου ή ισοδύναμο προσόν στον τομέα της φυσικής αγωγής εντάσσονταν στις κλίμακες Α8- Α10. Οι καθ' ων η αίτηση πρόβαλαν δύο προδικαστικές ενστάσεις:

25 *(α) Ο αιτητής στερείτο εννόμου συμφέροντος προσβολής της απόφασης γιατί την είχε αποδεχθεί απερίφραστα.*

(β) Η προσβληθείσα απόφαση δεν είχε εκτελεστό χαρακτήρα, αλλά ήταν βεβαιωτική της πράξης διορισμού του αιτητή.

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως η αποδοχή της πράξης δεν την νομιμοποιούσε, γιατί ο αιτητής είχε υποστεί 5
δυσμενή μεταχείριση σε σχέση με άλλους συναδέλφους του, που τοποθετήθηκαν στην ψηλότερη κλίμακα.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, 10
αποφάσισε ότι:

(1) Αναμφίβολα η επιστολή του αιτητή συνιστά εκούσια αποδοχή της πράξης διορισμού του. Κατά πάγια γραμμή της νομολογίας, το γεγονός της θεληματικής αποδοχής παρακωλύει την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως κατά της 15
πράξης αυτής, γιατί παύει να υπάρχει το απαραίτητο στοιχείο του έννομου συμφέροντος.

Το επιχείρημα του αιτητή για άνιση μεταχείριση είναι 20
ανεδαφικό, γιατί δεν βρισκόταν κάτω από τις ίδιες συνθήκες με τους συναδέλφους του που έτυχαν διαφορετικής μεταχείρισης. Επιπρόσθετα, στερείται εννόμου συμφέροντος να επιδιώξει την ακύρωση της πράξης, εφόσον, και σε περίπτωση ακόμη που αυτή 25
ακυρώνεται δεν θα μπορούσε να είχε ανέλθει στην Α8, ελλείψει τυπικού προσόντος.

(2) Νεώτερη πράξη θεωρείται επιβεβαιωτική προγενέστερης, σε 30
κάθε περίπτωση που διαπιστώνεται ταυτότητα του οργάνου που την εξέδωσε και του προσώπου στο οποίο αφορούν οι πράξεις. Περαιτέρω, απαιτείται σύμπτωση αιτιολογίας και διατακτικού των σχετικών πράξεων. Οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται, δικαίως, ότι, η προσβαλλόμενη πράξη επαναλαμβάνει την προγενέστερη για ένταξη του αιτητή με 35
την ίδια αιτιολογία, χωρίς να είχε μεσολαβήσει τίποτε το νέο. Έτσι, δεν αποτελεί νέα εκτελεστή πράξη υποκείμενη στον αναθεωρητικό έλεγχο.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Παπαδοπούλου και Άλλης ν. Ρ.Ι.Κ. (1987) 3 Α.Α.Δ. 1685·

Γρηγορίου ν. Δήμου Λευκωσίας (1991) 4(Δ) Α.Α.Δ. 3005·

Ηλία ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 568.

Πιερός ν. Δημοκρατίας (1987) 3 Α.Α.Δ. 1054.

5 Προσφυγή.

Προσφυγή, με την οποία προσβάλλεται η απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία απερρίφθη αίτημα του αιτητή, για ένταξή του στις 10 ψηλότερες κλίμακες Α8 και Α10.

Α. Παπαχαράλαμπος, για τον αιτητή.

15 Ρ. Παπαέτη (δ/νις), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ο αιτητής υπηρέτησε σαν καθηγητής σωματικής αγωγής στη μέση εκπαίδευση, πάνω σε έκτακτη βάση, από 1/9/88, όταν πρωτοπροσλήφθηκε, μέχρι 31/7/89. Μισθολογικά είχε τοποθετηθεί στις συνδυασμένες κλίμακες Α7, Α8 και Α10. Την 1/9/89 η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (εφεξής η Ε.Ε.Υ.) τον διόρισε, 25 επί δοκιμασία, στη μόνιμη θέση καθηγητή σωματικής αγωγής σχολών μέσης εκπαίδευσης, κατατάσσοντάς τον από μισθολογική σκοπιά στις ίδιες συνδυασμένες κλίμακες. Είναι σημαντικό - και πρέπει να λεχθεί εξαρχής - πως με επιστολή του ημερ. 14/7/89, ο αιτητής αποδέχθηκε 30 ανεπιφύλακτα το διορισμό του.

Στις 27/12/90 ζήτησε εγγράφως από τους καθ' ων, μέσω των δικηγόρων του, να ενταχθεί στις ψηλότερες κλίμακες Α8 και Α10 επικαλούμενος τις διατάξεις του άρθρου 3 35 του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Αναδιάρθρωσις Ωρισμένων Θέσεων) Νόμου αρ. 120/87. Το άρθρο τιτλοφορείται "Αναδιάρθρωσις ωρισμένων θέσεων και προσωπικά μισθοδοτικά κλίμακες ωρισμένων εκπαιδευτικών λειτουργών". Η ουσία των 40 διατάξεών του είναι ότι εκπαιδευτικοί, που κατείχαν κατά τη θέση σε ισχύ του νόμου, "θέσιν και πτυχίον ή δίπλωμα πανεπιστημίου ή ισοδύναμον προσόν εις τον τομέα της φυσικής αγωγής", εντάσσονται από την ημερομηνίαν

εκείνην στις κλίμακες Α8 και Α10.

Στο σημείο αυτό πρέπει να ειπωθεί ότι ο αιτητής είναι πτυχιούχος της Εθνικής Ακαδημίας Σωματικής Αγωγής, παράρτημα Θεσσαλονίκης. Ιχυρίστηκε δε, πως η σχολή αυτή ενσωματώθηκε στο πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης χωρίς προηγούμενη αλλαγή στον κύκλο και περιεχόμενο των διδασκομένων μαθημάτων. Υπήρχε, επομένως, κατά την εισήγησή του, πλήρης ομοταξία ανάμεσα στα δύο εκπαιδευτικά ιδρύματα. 5 10

Η Ε.Ε.Υ. απέρριψε την αξίωση του αιτητή, με το αιτιολογικό ότι δεν κατείχε τον προαπαιτούμενο από τα σχέδια υπηρεσίας για τη θέση καθηγητή στις κλίμακες Α8 και Α10, τίτλον ή πτυχίον πανεπιστημίου ή ανωτάτης σχολής ομοταγούς με πανεπιστήμιο. Το δίπλωμα που είχε επέτρεπε την κατάταξή του μόνο εκεί που είχε αρχικά ενταχθεί. Η απόφαση αυτή, ημερ. 15/1/91, που κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή η οποία χρονολογήθηκε στις 16/1/91, αποτελεί το αντικείμενο αναθεώρησης στην παρούσα διαδικασία. 15 20

Η προοπτική επιτυχίας της προσφυγής είναι ανύπαρκτη σε περίπτωση που θεμελιώνεται οποιαδήποτε από τις προδικαστικές ενστάσεις, που έχουν προτάξει οι καθ' ων η αίτηση. Η πρώτη είναι ότι ο αιτητής δεν έχει ενεστώσ έννομο συμφέρον να προσβάλλει την πράξη την οποία, με την παραπάνω επιστολή του, αποδέχθηκε απερίφραστα. Η άλλη ένσταση είναι ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα, αλλά είναι βεβαιωτική της πράξης διορισμού του αιτητή. 25 30

Αναμφίβολα η επιστολή του αιτητή συνιστά εκούσια αποδοχή της πράξης διορισμού του. Κατά πάγια γραμμή της νομολογίας, το γεγονός της θεληματικής αποδοχής παρακωλύει την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως κατά της πράξης αυτής, γιατί παύει να υπάρχει το απαραίτητο στοιχείο του έννομου συμφέροντος. Η θέση αυτή επαναλήφθηκε με κατηγορηματικότητα από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Παπαδοπούλου και Άλλης ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου* (1987) 3 Α.Α.Δ. 1685 στην 1690, που ήταν πάλιν υπόθεση που αφορούσε ένταξη λειτουργού σε μισθολογική κλίμακα. 35 40

5 "For more than 20 years this Court repeatedly held that voluntary and unreserved acceptance of an administrative act or decision deprives the person concerned of a legitimate interest entitling him to file a recourse for an annulment under Article 146.2 of the Constitution. The acceptance may be expressed or implied. It must be free and voluntary ....."

10 Βλέπε περαιτέρω Ηλ. Κυριακόπουλος "Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον", 4η έκδοση, μέρος Γ', σελ. 124.

15 Ωστόσο, ο δικηγόρος του αιτητή είδε το ζήτημα από άλλη οπτική γωνία. Στηριζόμενος σε παρατήρηση στην υπόθεση 541/86, *Γρηγορίου ν. Δήμου Λευκωσίας*, ημερ. 20 12/9/91, υπέβαλε ότι αποδοχή της πράξης δεν τη νομιμοποιεί κατ' ανάγκην. Στην υπόθεση αυτή λέχθηκε, ότι η παραπάνω αρχή δεν έχει εφαρμογή στις περιπτώσεις "που επηρεάζονται θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα". Συγκεκριμένα ο αιτητής παραπονέθηκε ό,τι 25 υπέστη δυσμενή μεταχείριση, γιατί άλλοι συναδέλφοί του, στην ίδια μ' αυτόν μοίρα, τοποθετήθηκαν στην ψηλότερη κλίμακα. Και αν ακόμη η υπόθεση έπρεπε να εξεταστεί υπ' αυτό το πρίσμα, θα κατέληγα πως ο ισχυρισμός είναι αβάσιμος.

25 Διευκρινίζεται ότι το προσόν που απαιτεί το σχέδιο υπηρεσίας για ένταξη καθηγητή σωματικής αγωγής στις κλίμακες Α7-Α8-Α10 είναι "πτυχίο/δίπλωμα εθνικής 30 ακαδημίας σωματικής αγωγής ή ισοδύναμο προσόν". Για την ένταξη στην κλίμακα Α8-Α10 χρειάζεται κάτι περισσότερο. Απαιτείται "τίτλος/πτυχίο πανεπιστημίου, ή ανωτάτης σχολής ισοδύναμης με πανεπιστήμιο, στην ειδικότητα που προορίζεται να διδάξει". Όσοι λοιπόν αναβαθμίστηκαν στην Α8-Α10 είχαν σχετικό 35 πιστοποιητικό που αναγνώριζε την ισοτιμία του διπλώματός τους με πανεπιστημιακό πτυχίο. Δεν ήταν όμως έτσι τα πράγματα με τον αιτητή. Το δίπλωμά του δεν του έδινε τη δυνατότητα άμεσης ανέλιξης στην πιο 40 ψηλή κλίμακα.

Επομένως, το επιχείρημα του αιτητή για άνιση μεταχείριση είναι ανεδάφικό, γιατί δεν βρισκόταν κάτω από τις ίδιες συνθήκες με τους συναδέλφους του που

έτυχαν διαφορετικής μεταχείρισης. Επιπρόσθετα, στερείται εννόμου συμφέροντος να επιδιώξει την ακύρωση της πράξης, εφόσον, και σε περίπτωση ακόμη που αυτή ακυρώνεται, δεν θα μπορούσε να είχε ανέλθει στην Α8, ελλείψει τυπικού προσόντος: ΑΕ 590 **Ηλία ν. Δημοκρατίας**, απόφαση ημερ. 14/3/89. 5

Η άλλη ένσταση αφορά τη νομική φύση της προσβαλλόμενης πράξης. Νεώτερη πράξη θεωρείται επιβεβαιωτική προγενέστερης, σε κάθε περίπτωση που διαπιστώνεται ταυτότητα του οργάνου που την εξέδωσε και του προσώπου στο οποίο αφορούν οι πράξεις. Περαιτέρω, απαιτείται σύμπτωση αιτιολογίας και διατακτικού των σχετικών πράξεων. Για ανάλυση των προϋποθέσεων της βεβαιωτικής πράξης παραπέμπω στην απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου **Πιερός ν. Δημοκρατίας** (1987) 3 Α.Α.Δ. 1054 σελ. 1062 και 1063. Βλέπε επίσης Ηλ. Κυριακόπουλος "Ελληνικό Διοικητικόν Δίκαιον" 4η έκδοση, τόμος Γ' σελ. 96. Οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται, δικαίως, ότι, η προσβαλλόμενη πράξη επαναλαμβάνει την προγενέστερη για ένταξη του αιτητή με την ίδια αιτιολογία, χωρίς να είχε μεσολαβήσει τίποτε το νέο. Έτσι δεν αποτελεί νέα εκτελεστή πράξη υποκείμενη στον αναθεωρητικό έλεγχο. 10
15
20

Για τους λόγους που εξέθεσα και οι δύο προδικαστικές ενστάσεις επιτυγχάνουν, με αποτέλεσμα η απορριψη της προσφυγής να καθίσταται αναπόφευκτη. Δεν επιδικάζονται έξοδα. 25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 30